

Fazlı Fırat Mercan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

16.01.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Fazlı Fırat Mercan

Müzisyen

Ađaç

Nice kuřlar uęurdum sana.
Dönmediler geriye.
Unuttular galiba beni,yoksa gelirlerdi.
Kopmaya yakın bir yaprak misali,
Savrularak düşüyorum sana.
Rüzgar getiriyor galiba sana doğru.
Tutsan bir ucundan sende düşmesem suya.
Kaybolmasam bilmediğim sularda.
Bozkırın ortasında kök salmaya çalışıyorum.
Toprak kalın,ağaç zayıf,sen uzakta akan bir su..
Nasıl tekrar yeşerecek bu ağaç.
Toprak suya hasret,ben sana..
Meyvesinden vazgeçtim,yaprağına razı bu gönül..

Fazlı Fırat Mercan

Deli

Seni o kadar büyüttüm ki içimde,siğdiramıyorum artık.
Her gün büyüyen bir alev,her gün katlanan bir yangın.
Şana gelen her kapım kapalı,açamıyorum.
Ölüm insana ne kadar yakınsa o kadar yakınım sana ama dokunamıyorum.
Ölümün bile güzel olduğunu sana bakınca gördüm.
İnsan gerçekten celladına aşık oluyormuş.
Ağzından çıkan kalbime giriyor,sus
Deliriyorum galiba yavaştan.
Akıl hastahänenemde sensin.
Kilitli kaldım odanda.
Ne çıkabiliyorum,ne de kaçabiliyorum.
Eli kolu bağlı bir deli..

Fazlı Fırat Mercan

Karanlığın Ardında Kalanlar

Sessizce bakıyorum uzaktan,görecek mi acaba diye..
Karanlığın bile görmediği bir gölgeye kaçtım,bekliyorum..
Herkesten uzak,hayattan kaçmış,tek başıma oturuyorum..
Yeni bir dünya kurdum burada kendime..
Artık yeni evim burası..
Her ağladığımda,her güldüğümde,her korktuğumda buraya kaçıyorum..
Yeni dünyama hoşgeldin..
Burası senin sevebileceğin yerlerden değil ama kal beş dakika..
Gümüş tepside uzat bana bir fincan menengiç..
Anlat bana dünyanın karanlığını,sıkıcılığını..
Düşler kadar güzel değildir ama bilenler kaçarlar..
Kalbimi sımsıkı bağladım herkes giremesin diye..
Orası rengarenk değil,zifiri,karanlık..
Kiremitli harabe bir yer..
Duvarları döküldü..
Tamir etmeye gücüm yok,kaldı harabe bir şekilde..
Pes etti duvarlar,mavi sıvalarım parçalandı..
Yenisini yapamam,o halde bırakıyorum duvarları..
Belki bir gün bir rüzgar eser dayanamaz yıkılır..
O zaman bana da döküntüleri toplamak kalır..
Toplarım...

Fazlı Fırat Mercan

Kasım

Bugün de yarın da aynı.
Yine sen, hep sen, hep sen. Değişmiyor artık alışkanlık.
Zindana atılmış gibiyim, elim kolum bağlı, hiç bir şey gelmiyor elimden.
Her saniye ağlamaklıyım, çocuk gibiyim.
Nemli gözlerle hep yolunu gözlüyorum hayat penceremden.
Her şarkı da seni aramak.
Her şiirin satırında karış karış seni aramak, karanlık caddelerde ışiksiz gezmek gibi.
Sana karşı açtığım her çiçek soluyor.
Yeterli besleyememek değilmiş mesele.
Doğru toprakla beslemediğim içinmiş.
Bana kalsa taşın içinde de beslerim ben.
Sen beslemek istedikten sonra..

Fazlı Fırat Mercan

Kayboldum

İnsanın bazı şeylerini elinden alınınca ne yapacağını bilemiyormuş gerçekten..
Nasıl davranacağını,nasıl konuşacağını,en basiti nasıl hitap edeceğini bile bilmiyormuş..
Belki de bu yüzden elime yüzüme bulaştırdım..
Uzaklaştım kendimden..
Duvarlarımı aşmaya çalıştım ama onu da beceremedim..
Özledim bazı duygularımı..
Yeniden o duyguları yaşamak isterdim..
İşte mesele orada başlıyor..
Kaybedince bazı duyguları nasıl geri alacağını bilmiyor insan..
Akıllanmaz şu kalbimle artık ne yapacağımı bilemiyorum..
Kayboldum..
Yoruldum..

Fazlı Fırat Mercan

Mavi

İçimde kuru dalda tek kalan yaprağın yalnızlığı var,
Kopar,düşer ama ne zaman olur bilmiyorum
Yangın mavisinin ateşi büyük,içine çekiyor insanı
İnsan ateşe sığınmak ister mi,ben istedim..
Yandım,küle döndüm, rüzgar savurdu küllerimi..
Bedenimin her hücresi sana çağırıyor,ille de sen..
Özlemim maviye..
Özlemim küçük şaire..
Özlemim genç Karaca'ya..

Fazlı Fırat Mercan

Sen

Baktıkça derinlerde ki maviyi gördüm.
Üzerinde masumluğun izleri vardı.
Şehir şehir aradım seni uykusuzluğumda
Rengarenk olur dünyam sen bana baktıkça.
Anladım ki deliler gibi aşığım ben sana.

Fazlı Fırat Mercan

Seni Tanımak

Sen herhangi bir yere gittiğinde niye aklımda seninle beraber gidiyor ?
Ben bunun cevabını veremiyorum.
Sanırım da veremeyeceğim.
Artık herkes tanıyor seni,bilmeyen kalmadı.
Odamdaki tül,gitarımın penası,mumu yaktığım kibritim.
Hadi imkansız da ben unuttum seni.
Onlar nasıl unutacak seni.
Kaldırımın arasında çıkan ot bile öğrenmiş iken seni.
Söylesene nasıl unutsunlar seni.
Gece gündüz seni dinlediler benden.
Güzelliğini,bakışlarını,gülüşünü,bana kızmalarını..
Onlarda seni benden dinleyerek büyüdüler.
Nasıl kızarım onlara unutacaksın diye..
Kalbimin çarpma hızını biliyorlar seni anlatırken.
Heyecanlandığımda kekeleyerek konuştuğuma şahit oldular.
Ama en çok kahverengi defterim dinledi seni..
Sıkılmadan,bunalmadan..
Unutacaksın dersem en çok ona haksızlık etmiş olurum..
Senin kalbinin rengini,sesini biliyor..
Hepsini üzsem onu üzmem..
Özür dilerim....

Fazlı Fırat Mercan

Siyah

Bu çığlıklarım boşuna, duyulmuyor haykırışlarım.
Geçemiyorum senden, önceden sadece gözlerin ve kokun vardı bende iz. bırakan, şimdi sesinde eklendi, ben yolumu kaybettim, gözlerinde, kokunda ve rüzgar gibi gelen o sesin..
Unutmam artık..
Biz aşkı olanlar aslında her şeye sahibiz
Aşkın hariç..
Aşkım tarifsiz..
Kokun yokken nefes almak büyük yük..
Yüklerim ağır
Taşımak zor.
Sitem etmiyorum ama bu aşktan da yüzde bir hisse istedim.
Kaldırım taşının arasından çıkan ot bile öğrendi seni,
Seni senden çok tanıyor artık.
Hangi rengi sevdiğini, uğurlu sayını, en sevdiğin yemeği..
Onlara mavinin en güzel tonunu tanıttım..
Saçlarına her dokunduğum da sisli bir ormanda kaybolmayı anlattım onlara..
Gözlerine her baktığımda kaybolduğum okyanusu anlattım..
Her içime çektiğimde ciğerimi yakan kokunu anlattım..
Odamın duvarlarına bahsettim senden, beni dilendi senden..
Karanlığımı aydınlatan ey beyaz ışık..
Ben senden geçemedim, sen senden geçemedin..
Sınıf tekrarı gibi her gün tekrar ediyorum seni..
Galiba mezun olamayacağım senden..

Fazlı Fırat Mercan

Yolun Sonu

Cümlelerin hükmü var mı acaba..
Susmak mı en iyisi..
Sevdayı ben mi bilmiyorum yoksa sen mi ?
Konuşsam, anlatsam sana derdimi işler mi yüreğine..
Anlar mı bu adamın dilinden..
Kördüğüm olan kalbinin açılır mı kapıları..
Çocukluğumun fırçalarıyla renklendirsem kalbini kabul eder mi acaba..
Benim renklerim onun gözlerinde kaldı..
Senden bana kalır mı o renkler ?
Saklasam ömür boyu gönül sandığımda..
Kilit vursam kapağına, açamasın hiç bir anahtar..
Çalmasınlar benden..
Şen bile alma o renkleri benden..
İlk günkü gibi kalsın sandıkta..
Korurum ben onları merak etme..
Karanlığın içinde ay ışığı olurum onlara ben..
Fırçalarımla süslerim sandığı desenlerle..
Yeter ki çalmasınlar benden..
İşte o zaman beyazım siyaha döner...

Fazlı Fırat Mercan

Yorulдум

Öyle yorulduğum ki..
Ağır geliyor artık bazı şeyler.
Unuttum sanmışım ama unutamamışım.
Ben senden geçememişim.
Kar küresinin içine tıklılı kalmış bir oyuncak gibiyim.
Görüntüm var ama hareket edemiyorum.
Güneş her gün doğuyor.
Sen de doğsan ya hayatıma.
Boşluğa düşer gibi düştüm sana.
Tutup da ellerimden kaldırırsan ya beni.
Ödüm kopuyor bir gün o okyanus gözlere bakamayacağım diye..
Ellerim titremeye başladı.
Bu aşk ağır geldi galiba bana.
Ben asla tam olamayacağım galiba.
Sen bu diyardan çekip gitsen de.
Bir parçam hep seni takip edecek..
Karanlık bir yolda kaldım.
Seni takarak kafama düşüncelere daldım.
Elim kolum bağlı şekilde.
Sana tutularak ben bu aşk hapisanesinde tutuklu kaldım...

Fazlı Fırat Mercan